

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तः। वनस्पते मधुना दैव्येन। यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्विणेह धत्तात्।
यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थैः। उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्षमनृथिव्या अधि। सुमिती मीयमानः।
वर्चोधा यज्ञवाहसे। समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तात्। ब्रह्म वन्वानो अजरः सुवीरम्॥१॥

आरे अस्मदमतिं बाधमानः। उच्छ्रयस्व महते सौभगाय। ऊर्ध्व ऊ षु णं ऊतयै।
तिष्ठा देवो न संविता। ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिः। वाघद्विर्विह्यामहे। ऊर्ध्वो नः
पाह्यहंसो नि केतुना। विश्वः समत्रिणं दह। कृधी न ऊर्ध्वं च रथाय जीवसे। विदा
देवेषु नो दुवः॥२॥

जातो जायते सुदिनत्वे अह्नाम्। समर्थ आ विदथे वर्धमानः। पुनन्ति धीरा अपसो
मनीषा। देव्या विप्र उदियति वाचम्। युवा सुवासाः परिवीत आगात्। स उ श्रेयांभवति
जायमानः। तं धीरांसः कवय उन्नयन्ति। स्वाधियो मनसा देवयन्तः। पृथुपाजा अमर्त्यः।
घृतनिर्णिख्स्वाहुतः। अग्निर्यज्ञस्य हव्यवादा। तः सुबाधो यतः सुचः। इत्था धिया यज्ञवन्तः।
आचक्रुर्ग्निमृतये। त्वं वरुण उत मित्रो अग्रे। त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु
सुषणनानि सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥३॥

सुवीरं दुवः स्वाहुतोऽष्टौ च॥३॥

[१]

होता यक्षदग्निः समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभा पृथिव्याः सङ्गथे वामस्य। वर्षमन्दि
व इडस्पदे वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातमर्दितेर्गर्भं भुवनस्य गोपाम्। मध्वाद्य
देवो देवेभ्यो देवयानान्मृथो अनक्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षन्नराशंसं नृशस्त्रं
नृः प्रणेत्रम्। गोभिर्वपावान्स्याद्विरैः शक्तीवात्रथैः प्रथमया वा हिरण्यैश्चन्द्री वेत्वाऽऽ-
ज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदग्निमिड ईडितो देवो देवाः आवक्षद्दृतो हव्यवाडमूरः। उपे
यज्ञमुपेमां देवो देवहूतिमवतु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वर्हिः सुष्टरीमोर्णम्रदा
अस्मिन् यज्ञे वि च प्र च प्रथताः स्वासस्थं देवेभ्यः। एमैनदद्य वसवो रुद्रा आदित्याः

सदन्तु प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यज॥४॥

होता यक्षद्वरं ऋष्याः कव्यो कौषधावनीरुदाताभिर्जिहतां विपक्षोभिः श्रयन्ताम्। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे विश्रयन्तामृतावृधौ वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षदुषासानक्ता बृहती सुपेशंसा नृः पतिभ्यो योनिं कृण्वाने। सः सम्यमाने इन्द्रेण देवैरेदं बर्हिः सीदतां वीतामाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षदैव्या होतारा मन्द्रा पोतारा कवी प्रचैतसा। स्विष्टमद्यान्यः करदिषा स्वभिगूर्तमन्य ऊर्जा सतवसेमं यज्ञं दिवि देवेषु धत्तां वीतामाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षत्तिस्त्रो देवीरपसामपस्तमा अच्छिद्रमद्येदमपस्तन्वताम्। देवेभ्यो देवीर्देवमपो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षत्वष्टारमचिष्टुमपाकं रेतोधां विश्रवसं यशोधाम्। पुरुरूपमकामकर्शनं सुपोषः पोषैः स्याथ्सुवीरौ वीरैर्वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यज। होता यक्षद्वनस्पतिमुपावस्रक्षद्वियो जोष्टारं शशमन्नरं। स्वदाथ्सवर्धितिरऋतुथाद्य देवो देवेभ्यो हव्यावाङ्वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यज। होता यक्षदग्निं स्वाहाऽऽज्यस्य स्वाहा मेदसः स्वाहा स्तोकानां स्वाहा स्वाहाकृतीनां स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवाः आज्यपान्स्वाहाऽग्निं होत्राञ्जुषाणा अग्न आज्यस्य वियन्तु होतर्यज॥५॥

प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यज सुवीरौ वीरैर्वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यज चत्वारि च (अग्निन्तनूपातन्नराशंसमग्निमिन्द्र ईडितो बर्हिर्द्व उपसासानक्ता देव्यां तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमग्निम्। पञ्च वेत्वेकौ वियन्तु द्विर्वीतामेकौ वियन्तु द्विवेत्वेकौ वियन्तु होतर्यज॥२॥) [२]

समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे। देवो देवान् यजसि जातवेदः। आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान्। त्वं दूतः कविरसि प्रचैताः। तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान्। मध्वां समञ्जन्स्वदया सुजिह्व। मन्मानि धीभिरुत यज्ञमृन्धन्। देवत्रा च कृणुह्यध्वरं नः। नराशंसस्य महिमानमेषाम्। उप स्तोषाम यजतस्य यज्ञैः॥६॥

ते सुक्रतवः शुचयो धियन्थाः। स्वदन्तु देवा उभयानि हव्या। आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्च। आयान् ह्यग्रे वसुभिः सजोषाः। त्वं देवानामसि यह्व होता। स एनान् यक्षीषितो यजीयान्। प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्याः। वस्तोरस्या वृज्यते अग्रे अहम्। व्यु प्रथते वितरं वरीयः। देवेभ्यो अदितये स्योनम्॥७॥

व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्ताम्। पतिभ्यो न जनयः शुम्भमानाः। देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वाः। देवेभ्यो भवथ सुप्रायणाः। आसुष्वयन्ती यजते उपाके। उपासानक्ता सदतां नि योनौ। दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्नो अधि श्रियं शुक्रपिशं दधाने। दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा। मिमाना यज्ञं मनुषो यजध्वै॥८॥

प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू। प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता। आ नो यज्ञं भारती
तूयमेतु। इडा मनुष्वदिह चेतयन्ती। तिस्रो देवीर्बर्हिरेदꣳ स्योनम्। सरस्वती स्वपंसः
सदन्तु। य इमे द्यावापृथिवी जनित्री। रूपैरपिꣳ शङ्खवनानि विश्वा। तमद्य होतरिषितो
यजीयान्। देवं त्वष्टारमिह यक्षि विद्वान्॥९॥

उपावसृजत्मन्या समञ्जन्। देवानां पाथ ऋतुथा हवीꣳषि। वनस्पतिः
शमिता देवो अग्निः। स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन। सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञम्।
अग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः। अस्य होतुः प्रदिश्यृतस्य वाचि। स्वाहाकृतꣳ हविरदन्तु
देवाः॥१०॥

यज्ञैः स्योनं यजंथ्ये विद्वानष्टौ च॥५॥ [३]

अग्निर्होता नो अध्वरे। वाजी सन्परिणीयते। देवो देवेषु यज्ञियः। परित्रिविष्ट्यध्वरम्।
यात्यग्नी रथीरिव। आ देवेषु प्रयो दधत्। परि वाजपतिः क्विः। अग्निर्हव्यान्यक्रमीत्।
दधद्रत्नानि दाशुषे॥११॥

अग्निर्होता नो नवः॥१॥ [४]

अजैदग्निः। असन्द्वाजन्नि। देवो देवेभ्यो हव्यावाꣳद। प्राञ्जोभिर्हिन्वानः। धेनाभिः
कल्पमानः। यज्ञस्यायुः प्रतिरन्। उप प्रेष्य होतः। हव्या देवेभ्यः॥१२॥

अजैदष्टौ॥१॥ [५]

देव्याः शमितार उत मनुष्या आरंभध्वम्। उपनयत मेध्या दुरः। आशासाना
मेधपतिभ्यां मेधम्। प्रास्मा अग्निं भरत। स्तृणीत बर्हिः। अन्वेन माता मन्यताम्। अनु
पिता। अनु भ्राता सगर्भ्यः। अनु सखा सयूथ्यः। उदीचीनाꣳ अस्य पदो निधत्तात्॥१३॥

सूर्यं चक्षुर्गमयतात्। वातं प्राणमन्ववसृजतात्। दिशः श्रोत्रम्। अन्तरिक्षमसुम्।
पृथिवीꣳ शरीरम्। एकधाऽस्य त्वचमाच्छतात्। पुरा नाभ्या अपिशसो वपामुत्खिंदतात्।
अन्तरेवोष्माणं वारयतात्। श्येनमस्य वक्षः कृणुतात्। प्रशसा बाहू॥१४॥

शला दोषणी। कश्यपेवाꣳसा। अच्छिद्रे श्रोणी। कवषोरू स्त्रेकर्पाष्ठीवन्ता।
षड्विंशतिरस्य वङ्गयः। ता अनुष्ठोच्यावयतात्। गात्रं गात्रमस्यानूनं कृणुतात्।
ऊवध्यगोहं पार्थिवं खनतात्। अस्त्रा रक्षः सꣳसृजतात्। वनिष्ठमस्य मा राविष्ट॥१५॥

उरूकं मन्यमानाः। नेद्वस्तोके तनये। रवितारवच्छमितारः। अग्निगो शमीध्वम्। सुशमि
शमीध्वम्। शमीध्वमग्निगो। अग्निगुश्वापापश्च। उभौ देवानाꣳ शमितारौ। ताविमं पशूꣳ

श्रपयतां प्रविद्धाँसौ। यथायथाऽस्य श्रपणन्तथातथा॥१६॥

धृत्ताद्वाहू मा रविष्ट तथातथा॥४॥

[६]

जुषस्व सप्रथंस्तमम्। वचो देवपत्सरस्तमम्। हव्या जुह्वान आसनि। इमं नो यज्ञममृतैषु धेहि। इमा हव्या जातवेदो जुषस्व। स्तोकानामग्ने मेदंसो घृतस्य। होतः प्राशान प्रथमो निषद्य। घृतवन्तः पावक ते। स्तोकाः श्रोतन्ति मेदंसः। स्वधर्मं देववीतये॥१७॥

श्रेष्ठं नो धेहि वार्यम्। तुभ्यं स्तोका घृतश्चुतः। अग्ने विप्राय सन्त्या ऋषिः श्रेष्ठः समिध्यसे। यज्ञस्य प्राविता भव। तुभ्यं श्रोतन्त्यध्रिगो शचीवः। स्तोकासौ अग्ने मेदंसो घृतस्य। कविशस्तो बृहता भानुनागाः। हव्या जुषस्व मेधिरा। ओजिष्ठन्ते मध्यतो मेद उद्धृतम्। प्र ते वयं ददामहे। श्रोतन्ति ते वसो स्तोका अधित्वचि। प्रति तान्देवशोविहि॥१८॥

देववीतय उद्धृतश्रीणि च॥२॥

[७]

आवृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैः। इन्द्र यातन्नमोभिरग्ने अर्वाक्। युव राधोभिरकवेभिरिन्द्र। अग्ने अस्मे भवतमुत्तमेभिः। होता यक्षदिन्द्राग्नी। छागस्य वपाया मेदंसः। जुषेताँ हविः। होतर्यजं। विह्यख्यन्मनसा वस्य इच्छन्। इन्द्राग्नी ज्ञास उत वा सजातान्॥१९॥

नान्या युवत्प्रमतिरस्ति मह्यम्। स वा धियं वाजयन्तीमतक्षम्। होता यक्षदिन्द्राग्नी। पुरोडाशस्य जुषेताँ हविः। होतर्यजं। त्वामीडते अजिरं दूत्याया। हविष्मन्तः सदमिन्मानुषासः। यस्य देवैरासदो बरुहिरग्ने। अहान्यस्मै सुदिना भवन्तु। होता यक्षदग्निम्। पुरोडाशस्य जुषेताँ हविः। होतर्यजं॥२०॥

सजातान्निन्दे च॥२॥

[८]

गीर्भिर्विप्रः प्रमतिमिच्छमानः। ईदृ रयिं यशसं पूर्वभाजम्। इन्द्राग्नी वृत्रहणा सुवज्रा। प्र णो नव्येभिस्तिरतं देणैः। माच्छेद्भ रश्मीरिति नार्धमानाः। पितृणाँ शक्तीरनुयच्छमानाः। इन्द्राग्निभ्यां कं वृषणो मदन्ति। ताह्यद्रीं धिषणाया उपस्थैः। अग्निं सुदीतिं सुदृशं गृणन्तः। नमस्यामस्त्वेड्यं जातवेदः। त्वां दूतमरुतिं हव्यवाहम्। देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम्॥२१॥

जातवेदो द्वे च॥१॥

[९]

त्वँ ह्यग्ने प्रथमो मनोता। अस्या धियो अभवो दस्महोता। त्वँ सीं वृषन्नकृणोर्दुष्टरीतु। सहो विश्वस्मै सहसे सहध्वै। अधा होता न्यसीदो यजीयान्। इडस्पद इषयन्नीड्यः सन्।

तं त्वा नरः प्रथमं देवयन्तः। महो राये चितयन्तो अनुग्मन्। वृतेव यन्तं बहुभिर्वसव्यैः।
त्वे रयिं जागृवांसो अनुग्मन्॥२२॥

रुशन्तमग्निं दर्शतं बृहन्तम्। वपावन्तं विश्वहां दीदिवांसम्। पदं देवस्य नमसा
वियन्तः। श्रवस्यवः श्रवं आपन्नमृक्तम्। नामानि चिदधिरे यज्ञियांनि। भद्रायां ते रणयन्तं
सन्दृष्टौ। त्वां वर्धन्ति क्षितयः पृथिव्याम्। त्वं रायं उभयांसो जनानाम्। त्वं त्राता तरणे
चेत्योऽभूः। पिता माता सद्मिन्मानुषाणाम्॥२३॥

सपर्येण्यः स प्रियो विक्ष्वग्निः। होता मन्द्रो निषसादा यजीयान्। तं त्वा वयं दम् आ
दीदिवांसम्। उपज्जुबाधो नमसा सदेम। तं त्वा वयं सुधियो नव्यमग्ने। सुम्रायवं ईमहे
देवयन्तः। त्वं विशो अनयो दीद्यानः। दिवो अग्ने बृहता रोचनेन। विशां कविं विशपतिं
शश्वतीनाम्। नितोशनं वृषभं चरषणीनाम्॥२४॥

प्रेतीषणि मिषयन्तं पावकम्। राजन्तमग्निं यजतं रयीणाम्। सो अग्र ईजे शशमे
च मर्तः। यस्तु आनदथ्समिधां हव्यदातिम्। य आहुतिं परि वेदा नमोभिः। विश्वेथ्सवामा
दधते त्वोतः। अस्मा उ ते महि महे विधेम। नमोभिरग्ने समिधोत हव्यैः। वेदीसूनो सहसो
गीभिर्वक्ष्यैः। आ ते भद्रायांसु मुतौ यतेम॥२५॥

आ यस्ततन्थ रोदसी विभासा। श्रवोभिश्च श्रवस्यस्तरुत्रः। बृहद्विर्वाजैः स्थविरेभिरस्मे।
रेवद्विरग्ने वितरं वि भाहि। नृवद्वंसो सद्मिद्विह्यस्मे। भूरितोकाय तनयाय पश्वः। पूर्वोरिषो
बृहतीरारे अघाः। अस्मे भद्रा सौश्रवसानि सन्तु। पुरुण्यग्ने पुरुधा त्वाया। वसूनि
राजन्वसुताते अश्याम्। पुरुणि हि त्वे पुरुवार सन्ति। अग्ने वसुं विधते राजनित्वे॥२६॥

जागृवांसो अनुग्मन्मानुषाणाञ्चरषणीनां यतेमाश्यान्द्रे च॥५॥

[१०]

आभरतं शिक्षतं वज्रबाहू। अस्मा इन्द्राग्नी अवतं शचीभिः। इमे नु ते रश्मयः
सूर्यस्य। येभिः सपित्वं पितरो न आयन्। होता यक्षदिन्द्राग्नी। छागंस्य हविष आत्तामद्या।
मध्यतो मेद उद्धृतम्। पुरा द्वेषोभ्यः। पुरा पौरुषेय्या गृभः। घस्तान्ननम्॥२७॥

घासे अज्राणां यवंसप्रथमानाम्। सुमत्क्षराणां शतरुद्वियाणाम्। अग्निष्वात्तानां
पीवोपवसनानाम्। पार्श्वतः श्रोणितः शितामृत उथसादतः। अङ्गादङ्गादवत्तानाम्। करंत
एवेन्द्राग्नी। जुषेता हविः। होतर्यजः। देवेभ्यो वनस्पते हवीषि। हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते
अर्थम्॥२८॥

प्रदक्षिणिद्रंशनया॑ नियूय। ऋतस्य॑ वक्षि पृथिभी॑ रजिष्ठैः। होता॑ यक्षद्वनस्पति॑मभिहि।
पिष्टतमया॑ रभिष्ठया॑ रशनया॑र्धित। यत्रैन्द्राग्नि॑योश्छागंस्य हविषः॑ प्रिया॑ धामानि। यत्र
वनस्पतेः॑ प्रिया॑ पाथाः॑सि। यत्र॑ देवाना॑माज्यपाना॑ प्रिया॑ धामानि। यत्राग्नेर्होतुः॑ प्रिया॑
धामानि। तत्रैतं प्रस्तुत्येवोपस्तुत्ये॑ वोपावंस्रक्षत्। रभीया॑समिव कृत्वी॥२९॥

करदेव॑ देवो वनस्पतिः॑। जुषता॑ हविः। होतर्यजं। पिप्रीहि॑ देवा॑ उंशतो॑ यविष्ठ।
विद्वा॑ ऋतू॑रऋतुपते॑ यजेह। ये दैव्या॑ ऋत्विजस्तेभिर्ग्रे। त्व॑ होतृणामस्याय॑जिष्ठः।
होता॑ यक्षदग्निः॑ स्विष्टकृतम्। अया॑इग्निरिन्द्राग्नि॑योश्छागंस्य हविषः॑ प्रिया॑ धामानि।
अया॑इवनस्पतेः॑ प्रिया॑ पाथाः॑सि। अया॑इवाना॑माज्यपाना॑ प्रिया॑ धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः॑
प्रिया॑ धामानि। यक्षध्वं॑ महिमानम्। आयजता॑मेज्या॑ इषः। कृणोतु॑ सो अध्वरा॑
जातवेदाः। जुषता॑ हविः। होतर्यजं॥३०॥

नूनमर्थं॑ कृत्वी पाथाः॑सि सुप्त च॥४॥

[११]

उपो॑ ह यद्विदथ॑ वाजिनो॑ गूः। गीर्भिर्विप्राः॑ प्रमतिमिच्छ॑मानाः। अर्वन्तो॑ न
काष्ठान्नक्ष॑माणाः। इन्द्रा॑ग्नी जोहुवतो॑ नरस्ते। वनस्पते॑ रशनया॑ऽभिधाय। पिष्टतमया॑
वयुनानि॑ विद्वान्। वहं॑ देवत्रा॑ दिधिषो॑ हवी॑षि। प्र चंदा॑तारममृते॑षु वोचः। अग्निः॑
स्विष्टकृतम्। अया॑इग्निरिन्द्राग्नि॑योश्छागंस्य हविषः॑ प्रिया॑ धामानि॥३१॥

अया॑इवनस्पतेः॑ प्रिया॑ पाथाः॑सि। अया॑इवाना॑माज्यपाना॑ प्रिया॑ धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः॑
प्रिया॑ धामानि। यक्षध्वं॑ महिमानम्। आयजता॑मेज्या॑ इषः। कृणोतु॑ सो अध्वरा॑ जातवेदाः।
जुषता॑ हविः। अग्ने॑ यदद्य॑ विशो॑ अध्वरस्य॑ होतः। पावंक॑ शोचे॑ वेष्ट्व॑ हि यज्वा॑। ऋता॑
यजासि॑ महिना॑ वियद्भूः। हव्या॑ वह॑ यविष्ठ॑ या तै॑ अद्य॥३२॥

धामानि॑ भूरकं॑ च॥२॥

[१२]

देव॑ बर्हिः॑ सुदेव॑ देवैः स्यात्सुवीर॑ वीरैर्वस्तोर्वृज्येता॑क्तोः प्रभ्रिये॑तात्यन्यान्नाया॑
बर्हिष्मतो॑ मदेम॑ वसुवने॑ वसुधेयस्य॑ वेतु॑ यजं। देवीद्वारैः॑ सङ्घा॑ते विद्वीर्यामञ्छि॑थिरा
ध्रुवा॑ देवहूतो॑ वत्स॑ ईमेना॑स्तरुण॑ आर्मिमीयात्कुमा॑रो वा नव॑जातो॑ मैना॑ अर्वा॑ रेणुकंकाटः॑
पृणं॑गवसुवने॑ वसुधेयस्य॑ वियन्तु॑ यजं। देवी॑ उषा॑सानक्ता॑ऽद्यास्मिन्॑ यज्ञे॑ प्रयत्य॑हेता॑मपि॑ नूनं॑
दैवी॑र्विशः॑ प्राया॑सिष्ठा॑ सुप्रीते॑ सुधिते॑ वसुवने॑ वसुधेयस्य॑ वीतां॑ यजं। देवी॑ जोष्टी॑ वसुधितौ॑
ययो॑रन्या॑ऽघाद्वेषा॑सि युय॑वदान्याव॑क्षद्वसु॑ वार्या॑णि यज॑मानाय॑ वसुवने॑ वसुधेयस्य॑ वीतां॑

यजं। देवी ऊर्जाहुती इषमूर्जमन्यावक्ष्मस्थिः सपीतिमन्या नवेन पूर्वं दयमानाः
 स्याम पुराणेन नवं तामूर्जमूर्जाहुती ऊर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं।
 देवा दैव्या होतांरा नेष्टांरा पोतांरा हताघंशः सावाभरद्वसू वसुवने वसुधेयस्य वीतां
 यजं। देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीरिडा सरस्वती भारती द्यां भारत्यादित्यैरस्पृक्षत्सरस्वतीमः
 रुद्रेयज्ञमावीदिहैवेडया वसुमत्या सधमादं मदेम वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं।
 देवो नराशः सन्निशीरूषा षडक्षः शतमिदेनः शितिपृष्ठा आदधति सहस्रमीं प्रवहन्ति
 मित्रावरुणेदस्य होत्रमरहतो बृहस्पतिः स्तोत्रमश्विनाऽऽध्वर्यवं वसुवने वसुधेयस्य
 वेतु यजं। देवो वनस्पतिर्वरुणप्रांवा घृतनिर्णिग्द्वामग्रेणास्पृक्षदन्तरिक्षं मध्येनाप्राः
 पृथिवीमुपरेणादः हीद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवं बर्हिर्वारितीनां निधेधाऽसि
 प्रच्युतीनामप्रच्युतन्निकामधरणं पुरुस्पांरुहं यशस्वदेना बर्हिषाऽन्या बर्हीऽप्यभि प्याम
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवो अग्निः स्विष्टकृत्सुद्रविणा मन्द्रः कविः सत्यमन्मा-
 ऽऽयजी होता होतुरहोतुरायजीयानग्रे यान्देवानयाड्याः अपिप्रेये तै होत्रे अमंत्सत
 ताः संसनुषीः होत्रां देवङ्गमान्दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमः स्विष्टकृच्चाग्रे होताऽभूर्वसुवने
 वसुधेयस्य नमोवाके वीहि यजं॥३३॥

यजेत च॥१॥

[१३]

देवं बर्हिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवीद्वारः। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु। देवी
 उषासानक्ता। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्। देवी जोष्टी। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्। देवी
 ऊर्जाहुती। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्॥३४॥

देवा दैव्या होतांरा। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्। देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीः। वसुवने
 वसुधेयस्य वियन्तु। देवो नराशः संः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो वनस्पतिः। वसुवने
 वसुधेयस्य वेतु। देवं बर्हिर्वारितीनाम्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु॥३५॥

देवो अग्निः स्विष्टकृत्। सुद्रविणा मन्द्रः कविः। सत्यमन्मायजी होता।
 होतुरहोतुरायजीयान्। अग्रे यान्देवानयाद। याः अपिप्रेः। ये तै होत्रे अमंत्सत।
 ताः संसनुषीः होत्रां देवङ्गमान्। दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्। स्विष्टकृच्चाग्रे होताऽभूः।
 वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि॥३६॥

वीतां वेत्वभूरेकं च॥३॥

[१४]

अ॒ग्निम॒द्य हो॒ता॒रम॒वृणी॒ताय॑ यज॑मानः पच॑न्प॒क्तीः पच॑न्पु॒रोडा॑शं ब॒ध्नन्नि॒न्द्राग्नि॑भ्यां
छा॒गः॑ सू॒प॒स्था अ॒द्य दे॒वो वन॑स्पति॒रभव॑दिन्द्राग्नि॒भ्यां छा॒गे॒नाघ॑स्तान्तं मे॒दस्तः॑
प्रति॑पच॒ताग्र॑भीष्टा॒मवी॑वृधेतां पु॒रोडा॑शेन॒ त्वाम॑द्य॒र्ष आ॒र्षेय॑ ऋषीणां नपादवृणीतायं
यज॑मानो ब॒हुभ्य॑ आ सङ्ग॑तेभ्य ए॒ष मे॑ दे॒वेषु॑ वसु॒ वार्या॑ यक्ष्यत॒ इति॑ ता या दे॒वा
दे॒व॒दाना॑न्यदु॒स्तान्य॑स्मा॒ आ च॑ शा॒स्वा च॑ गुर॒स्वेषि॑तश्च॒ होत॑रसि॒ भद्र॑वाच्याय॒ प्रेषि॑तो
मा॒नु॒षः सू॒क्तवा॒काय॑ सू॒क्ता ब्रू॑हि॥३७॥

अ॒ग्निम॒द्यैक॑म्॥१॥

[१५]

अ॒ञ्जन्ति॑ हो॒ता यक्ष॑त्समि॒द्धो अ॒द्याग्नि॑रजै॒र्देव्या॑ जु॒प॒स्वा वृ॒त्रह॑णा गी॒र्भिस्त्व॑ ह्य॒भ॒रत॑मु॒पोह॑ यद्दे॒वं ब॒र्हिः सु॒दे॒वं दे॒वं ब॒र्हि॒र॒ग्निम॑द्य पञ्च॑दश॥१५॥
अ॒ञ्जन्त्य॑ग्नि॒रहो॒ता नो॑ गी॒र्भिरु॑पो ह॒ यद्वि॒दथ॑ वा॒जिनः॑ स॒मत्रि॑शत्॥३७॥
अ॒ञ्जन्ति॑ सू॒क्ताब्रू॑हि॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः॥

